

cum inimicis Dei et ejus contradictoribus usque ad A satisfactionem profligatum ac in perpetuum damnatum. Conservatores autem hujus nostri decreti pax et gaudium et benedictio a largitore omnium bono-

rum Deo consequantur et vitam æternam habere mereantur. Scriptum per manus Theodori scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Martii et indictione sexta. Datum. . . . Bene valete.

ANNO DOMINI DCCCLXXXIV.

MARINUS PAPA I

NOTITIA HISTORICA.

(Apud Mansi, Sacrorum Concil. ampl. Coll.)

Marinus Gallezio oppido oriundus, post triduum ab obitu Joannis VIII Kalen. Februariis unanimi consensu totius cleri, non ex diacono sed episcopo electus est pontifex, anno Domini 882, tempore Caroli III et Basilii imperatoris. Sedit annum unum et dies viginti. Hic dum sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconus cardinalis esset, missus est cum Donato atque Leone Constantinopolim ad insinuandam Photio anathematis sententiam, qua a Nicolao papa percussus erat. Cum Donato et Stephano tempore Adriani II iterato munere legationis apostolicæ sanctus, Constantinopoli Photium deposuit, Ignatium restituit, atque sacrosanctæ œcumenicæ synodo octavæ præsedit. Bulgari eum sibi episcopum dari apud Adrianum II institerunt; sed non impetrarunt. Creatus a Joanne pontifice episcopus, tertiam legationem obiturus, tertio missus est Constantinopolim, ad ruinam illam reparandam, quæ per Potrum, Paulum et Eugenium tres sedis apostolicæ isthuc pro Photio restituendo ad synodum ablegatos facta erat. Cumque ibidem summa animi constantia coram Basilio imperatore, cuncta quæ prædicti tres legati perperam gesserant, irrita reddidisset, triginta diebus, inquit Stephanus in epistola ad Basilium imperatorem, carcere detentus fuit. Hac confessionis gloriosa corona redimitus, ab eodem Joanne VIII ablegatus est ad Athanasium Neapolitanæ urbis episcopum et principem, ut si foedus, quod ille cum Saracenis initum habebat, dissolveret, eum lem Athanasium a sententia excommunicationis, quæ synodali judicio in eum lata erat, absolveret. Fuisse eundem sedis apostolicæ arcarium indicat Joannes papa epistola 294. Initio pontificatus sui Photium, omniaque ejus acta ad munus episcopale spectantia damnavit, atque acta conciliabuli pseudoctavi plane reprobavit. Qua de causa Basilius imperator graviter offensus, furore gravi incensus, Romam scribens dicebat, Marinum non esse pontificem, eo quod alterius Ecclesiæ episcopus jam ante ordinatus fuisset, aliaque multa adversus eundem papam sanctissimum effutens, solio pontificio eum dejicere satagebat. Quid autem pro eodem defendendo Stephanus papa successor Marini ad Basilium rescripserit, ex epistola ejusdem Stephani infra patebit. Ea, quæ Joannes papa perperam egerat, rescissurus, inter alia Formosum episcopum Por-

tuensem munere apostolatus apud Bulgaros præclare functum, ac aliarum legationum meritis exornatum, quem Joannes episcopatu deposuerat, et juramento obstrinxerat, se nunquam ad sedem episcopalem rediturum; sed laica communione contentum deinceps quieturum, in urbem et episcopatum revocavit, atque eundem in pristinum statum restituit. Qua de causa a Joanne depositus, quove modo a Marino restitutus fuerit, non constat: potuit sine dubio eum a juramento injuste exacto absolvisse, et sententiam Joannis papæ velut iniquam, privatoque affectu fortasse prolatam, retractasse. Utrum horum factum fuerit, incertum est; ideoque mirum, quod rerum gestarum ignari, ob reassumptum pontificatum Formoso obloquantur. *Hæc ex diversis epistolis pontificum Baronius.* Fulconi Rhemensi archiepiscopo, qui Hincmaro subrogatus erat, post emissam orthodoxæ fidei professionem, pallium concessit. *Flodoardus in vita Fulconis.* Scholam Anglorum Romæ existentem rogatu Aelfredi regis a tributo liberam fecit *Matthæus Westmonasteriensis.* Cumque locis omnibus supra allegatis Marinus nominetur, recte Platinam erroris redarguit Onuphrius, quod aliter quam Martinum appellantes similitudine nominis deceptos esse scribat. Hujus temporibus Northmanni Trevirorum, Tungrorum, Ubiorum, aliorumque circumjacentium populorum urbes et oppida incendiis et rapinis devastarunt. *Ex actis sanctæ Gudilæ et annalibus Francorum Baronius.* Photius schismaticus hoc tempore Aquileiensi archiepiscopo imperito et schismatico de processione Spiritus sancti respondens, causam dedit; quod sicut jamdiu ante hæc tempora Hispaniarum et Galliarum Ecclesiæ, ita etiam ad retundendam Photii ejusque sectariorum de processione Spiritus sancti hæresim, Romana Ecclesia additamentum illud, *Filioque*, ad symbolum Constantinopolitanum posterioribus hisce sæculis adjecerit, et in ecclesia publice decantaverit. Quo tempore et fine, quove auctore et modo id factum fuerit, ex Ætheriano, et concilio Florentino refert Baronius anno 833, numero 34 et sequentibus. Marinus apostolico munere laudabiliter perfunctus migravit ex hac vita xv Kalendas Februarii anno Redemptoris 884, cum in pontificatu annum unum et dies viginti sedisset. Post obitum ejus sedes biduo vacavit.